

LỤC BÁT KHAI XUÂN

Vào Xuân bảy chín tuổi trời,
Một mình uống rượu thấy đời trống không.
Lệ mờ khuất nẻo non sông,
Quê Hương xa vắng mênh mông sương chiều.

Một mình, mình một cô liêu
Ngồi nhìn mây trắng phiêu diêu cuối trời.
Sương lam lãng đặng chơi vơi
Tiếng tiêu vọng quốc, hay lời chia xa.
Thấy trong bóng núi chiều tà,
Một dòng sông trắng phôi pha hình hài.

Tấm lòng biết gửi cho ai.
Nửa đời lữ thứ, lạc loài giấc mơ.
Thác cao sương trắng mịt mờ
Biển xa sóng bạc, vỗ bờ miền man.
Mưa khuya ru giấc mộng tàn
Thế gian đã chết tự ngàn năm xưa.

Thôi về bến cũ đò xưa,
Để nhìn lá rụng cuối mùa bơ vơ.
Cho ta trọn kiếp mong chờ
Nằm nghe nắng gọi bên bờ yêu thương.

Lê Tấn Dương
(Đặc San Lâm Viên)

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9400 TÁC PHẨM